

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobkyně: **MUDr. M. D.,**
bytem ,

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2024, č. j. MPSV-2024/215377-911,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného o zamítnutí jejího odvolání proti usnesení Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hl. m. Prahu č. j. 31244/2024/AAE ze dne 2. 7. 2024, kterým bylo rozhodnuto o zastavení řízení o přiznání doplatku na bydlení dle žádosti ze dne 27. 11. 2023.
2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že žádostí ze dne 27. 11. 2023 požádala o dávku doplatek na bydlení. Má za to, že jí nebyla daná dávka vyplacena ve správné výši a nebyla vyplacena včas. Správní orgány podle žalobkyně nerespektovaly závazný názor zdejšího soudu dle rozsudku ze dne 25. 1. 2024, č. j. 13 Ad 18/2023 – 50. Z odůvodnění rozhodnutí není podle žalobkyně zřejmé, z jakých podkladů bylo vycházeno. Není srozumitelné, z jakého důvodu jí byla částka dávky zvýšena na 5 068 Kč. Nenašla vysvětlení, jak byly stanoveny částky 2 428 Kč a 5 068 Kč. Podle žalobkyně dále nebylo postupováno podle § 76 zákona č. 111/2006 Sb. o pomoci v hmotné nouzi, (dále jen „zákon o pomoci v hmotné nouzi“ nebo „ZPHN“), po podání jejích námitek nebylo vydáno rozhodnutí. Správní orgán I. st. nerespektoval názor žalovaného z rozhodnutí ze dne 9. 5. 2024. Žalobkyně uvedla, že je přesvědčena, že jí měla být přiznána dávka doplatek na bydlení ve výši nejméně 8 244 Kč měsíčně od listopadu 2023.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Sdělil, že důvodem pro zastavení řízení byla skutečnost, že žalobkyni byl doplatek na bydlení přiznán k žádosti ze dne 23. 10. 2023 od října 2023, přičemž nárok trval i v listopadu, kdy od tohoto měsíce se částka oznámením ze dne 2. 7. 2024 zvýšila na 5 068 Kč. Vzhledem k tomu, že byla žalobkyni dávka za listopad přiznána a vyplacena, nebylo možné tak učinit opakovaně, proto bylo řízení zastaveno. Výši dávky nelze v tomto řízení přezkoumat, jestliže byla žaloba uplatněna proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2024, č. j. MPSV-2024/215377-911. K námitce žalobkyně, že nebylo respektováno rozhodnutí, kterým bylo zrušeno první rozhodnutí správního orgánu I. st., žalovaný sdělil, že v průběhu řízení byl žalobkyni přiznán doplatek na bydlení od října 2023, který jí následně náležel i za listopad, bylo proto třeba přihlédnout ke změně okolností.
4. V replice žalobkyně uvedla, že o dávku nežádala opakovaně. Nevidí důvod k zamítnutí žaloby, bylo vydáno usnesení, a ne rozhodnutí. Žalobkyni není zřejmé, proč by měl žalovaný odmítnout v tomto řízení prověřit výši dávky.
5. Ze spisového materiálu vyplynuly následující pro řízení podstatné skutečnosti.
6. Dne 27. 11. 2023 byla správnímu orgánu I. st. doručena žádost žalobkyně o doplatek na bydlení.
7. Rozhodnutím správního orgánu I. st. ze dne 14. 2. 2024, č. j. 7195/2024/AAE, nebyl žalobkyni doplatek na bydlení přiznán. Toto rozhodnutí bylo následně zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 5. 2024, č. j. MPSV-2024/111099-911.
8. Dále je součástí správního spisu oznámení ze dne 2. 7. 2024, č. j. 31238/2024/AAE, kterým bylo žalobkyni sděleno, že doplatek na bydlení se od 1. 11. 2023 zvyšuje z 2 428 Kč na 5 068 Kč měsíčně.
9. Usnesením ze dne 2. 7. 2024, č. j. 31244/2024/AAE, bylo řízení ve věci doplatku na bydlení zastaveno z důvodu, že již v téže věci bylo zahájeno jiné řízení.
10. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyni odvolání, které bylo následně napadeným rozhodnutím zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalovaným bylo doplněno, že žalobkyni již byl přiznán doplatek na bydlení na základě její žádosti ze dne 23. 10. 2023.

11. Městský soud v Praze na základě podaných žalob přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
12. Podle § 48 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, (dále jen „správní řád“) *zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu*. Podle § 48 odst. 2 správního řádu *přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou*.
13. Podle § 66 odst. 1 písm. e) téhož zákona *řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže zjistí překážku řízení podle § 48 odst. 1*.
14. Soud konstatuje, že pochybení správních orgánů nenalezl. Žalovaný adekvátně shrnul dosavadní vývoj řízení v napadeném rozhodnutí, přičemž na základě zjištěných skutečností potvrdil závěr správního orgánu I. st. o zastavení řízení.
15. Konkrétně žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že je mu ze spisové dokumentace známo, že žalobkyni bylo dne 15. 2. 2024 vypraveno rozhodnutí ze dne 14. 2. 2024, kterým byla zamítnuta její žádost o doplatek na bydlení ze dne 27. 11. 2023. Toto rozhodnutí bylo následně žalovaným zrušeno. Na základě dalšího – nového – projednání správní orgán I. st. řízení zastavil. Žalovaný dále uvedl, že je mu známo, že rozhodnutím ze dne 2. 7. 2024 byl žalobkyni přiznán doplatek na bydlení ve výši 2 428 Kč měsíčně od října 2023, a to na základě žádosti ze dne 23. 10. 2023. Nárok na doplatek na bydlení žalobkyni vznikl i v listopadu 2023, a to ve výši 5 068 Kč. Žalovaný s ohledem na uvedené skutečnosti konstatoval, že žalobkyně byla od října 2023 příjemkyní doplatku na bydlení, což platilo i v listopadu 2023, kdy podala novou žádost o tutéž dávku – žádost ze dne 27. 11. 2023 o doplatek na bydlení. Žalovaný pak poukázal na § 48 odst. 2 správního řádu, přičemž k tomu dodal, že žalobkyni bylo možné přiznat danou dávku pouze jednou. Jelikož správní orgán I. st. při posuzování žádosti zjistil, že se jednalo ohledně žádosti ze dne 27. 11. 2023 o žádost duplicitní, řízení o ní zastavil (§ 66 odst. 1 písm. e) správního řádu).
16. S ohledem na tyto informace soud uvádí, že je patrné, že žádost žalobkyně ze dne 27. 11. 2023 o doplatek na bydlení, představovala duplicitní žádost o tutéž dávku, jelikož žalobkyně podala žádost o shodou dávku již dne 23. 10. 2023, kdy na základě této žádosti byl žalobkyni rozhodnutím ze dne 2. 7. 2024 od října 2023 přiznán doplatek na bydlení ve výši 2 428 Kč měsíčně od října 2023, kdy tento doplatek se tedy vztahoval i na měsíc listopad 2023. Jak plyne z oznámení ze dne 2. 7. 2024, byl žalobkyni od listopadu 2023 doplatek zvýšen na částku ve výši 5 068 Kč měsíčně.
17. Jak správní orgány též adekvátně uvedly, v rámci opětovného posuzování žádosti žalobkyně ze dne 27. 11. 2023 po zrušení prvního rozhodnutí správního orgánu I. st. bylo zjištěno, že jelikož šlo o duplicitní žádost, představovala tato skutečnost překážku řízení ve smyslu § 48 odst. 2 správního řádu, proto bylo na místě (a také jediným možným řešením) řízení o této druhé žádosti zastavit. Jak žalovaný s odkazem na předmětný § 48 odst. 2 správního řádu správně dodal, přiznat totéž právo lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou. Žalobkyni nebylo možné přiznat doplatek na bydlení podruhé, jestliže jej již měla přiznán z titulu žádosti ze dne 23. 10. 2023 a vyplácení stále probíhalo. Soud k tomu ještě dodává, že je naopak zřejmé, že doplatek přiznaný na základě žádosti ze dne 23. 10. 2023, byl od listopadu 2023 zvýšen, a to na částku ve výši 5 068 Kč měsíčně.

18. Soud vzhledem uvedenému neshledal důvodnou námitku žalobkyně, že jí nebyla daná dávka vyplacena ve správné výši a včas a nebylo zřejmé, z jakých podkladů bylo vycházeno, kdy dle žalobkyně správní orgány nerespektovaly závazný názor zdejšího soudu dle rozsudku ze dne 25. 1. 2024, č. j. 13 Ad 18/2023 – 50. Soud konstatuje, že z odůvodnění obou rozhodnutí je naopak patrné, že bylo vycházeno z toho, že žádost žalobkyně o doplatek na bydlení z 27. 11. 2023 byla druhou žádostí o tutéž dávku, jak bylo podrobně popsáno včetně toho, že tato skutečnost byla důvodem pro zastavení řízení. Ze shodných důvodů není důvodná ani námitka žalobkyně, že nebylo postupováno podle § 76 zákona o pomoci v hmotné nouzi, že po podání námitek nebylo vydáno rozhodnutí a že správní orgán I. st. nerespektoval názor žalovaného z rozhodnutí ze dne 9. 5. 2024.
19. K námitce žalobkyně, že není srozumitelné, z jakého důvodu jí byla částka dávka zvýšena na 5 068 Kč, kdy nenašla vysvětlení, jak byly stanoveny částky 2 428 Kč a 5 068 Kč, soud uvádí, že toto vysvětlení se v napadeném rozhodnutí nenalézalo, jelikož tímto rozhodnutím bylo pouze potvrzováno rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti ze dne 27. 11. 2023, žalobkyni jím nebyla žádná dávka přiznána ani nebylo předmětem posouzení žalovaného rozhodnutí správního orgánu I. st., které by nějakou dávku přiznávalo, šlo o rozhodnutí o zastavení řízení. Proto v rozhodnutí žalovaného ani žádné informace o výši doplatku žalobkyně být nemohly. Žalovaný pouze podotkl, že jak plyne z oznámení ze dne 2. 7. 2024, byl žalobkyni doplatek navýšen na 5 068 Kč, dané se však vztahuje k již přiznanému doplatku z titulu žádosti z října 2023.
20. Žalovaný ve vyjádření k žalobě dodal, že výši dávky nelze v tomto řízení přezkoumat, jestliže byla žaloba uplatněna proti rozhodnutí ze dne 2. 10. 2024, č. j. MPSV-2024/215377-911 (rozhodnutí napadené nyní projednávanou žalobou). K tomu soud dále ještě konstatuje, že výše dávky byla řešena v řízení o žádosti ze dne 23. 10. 2023. Na základě této bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 10. 2024, č. j. MPSV-2024/215346-911, potvrzeno prvostupňové rozhodnutí ze dne 2. 7. 2024, č. j. 31211/2024/AAE, kterým byl žalobkyni přiznán doplatek na bydlení ve výši 2 428 Kč měsíčně od října 2023, na základě žádosti ze dne 23. 10. 2023. Soudu je z jeho činnosti známo, že dne 20. 5. 2025 byl v tomto řízení zdejším soudem vydán rozsudek č. j. 19 Ad 33/2024 – 58, kterým bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2024 č. j. MPSV-2024/215346-911, zrušeno z důvodu, že bude nutné zohlednit, že v měsíci říjnu 2023 žalobkyni nebyl vyplacen příspěvek na živobytí.
21. S ohledem na uvedené zrušení rozhodnutí ze dne 2. 10. 2024 je sice zřejmé, že nárok na doplatek na bydlení je z uvedených důvodů opětovně předmětem posouzení správními orgány, nicméně dané nic nemění na tom, že v době podání žádosti žalobkyně ze dne 27. 11. 2023 a zejména v době rozhodnutí žalované o této žádosti, se jednalo o duplicitní žádost o doplatek na bydlení, jehož výše bude nově posuzována v rámci řízení u správních orgánů týkajícího se žádosti ze dne 23. 10. 2023, kdy v rámci tohoto řízení může žalobkyně opětovně podávat opravné prostředky v případě nesouhlasu se závěry správních orgánů, kdy může také opět podat i žalobu ke zdejšímu soudu.
22. Jakkoli pro žalobkyni může být matoucí, že by se mělo jednat o duplicitu její žádosti, jestliže první žádost byla podaná dříve, tedy nikoli za listopad 2023, avšak vzhledem k opakující povaze dávky bylo rozhodnuto dříve o doplatku na bydlení za listopad 2023, přičemž platí, že *přiznat totéž právo* (sociální dávku) *lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou* (§ 48 odst. 2 správního řádu). Žalobkyni, resp. jejímu zástupci by mělo být bez jakékoliv znalosti práva zřejmé, že shodná sociální dávka za identické období mu nemůže být vyplacena 2x. Otázkou pouze může být, zda se mohla účinně bránit proti výši již přiznané dávky, ale takto

žalobkyně učinila a k tomu u soudu úspěšně (č. j. 19 Ad 33/2024 – 58). Úvahy zástupce žalobkyně o tom, že nenalézá důvod pro zastavení řízení bez věcného posouzení, tak nenalézají oporu v tom, že o identické dávce již bylo ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného rozhodnuto v jiném řízení. Soud však vyjadřuje údiv nad organizací vedení spisů, neboť prostým řešením u „opakovaných“ dávek je vedení jednoho správního spisu, v rámci kterého by se průběžná podání žadatelů buď kompenzovala vydáváním průběžných správních aktů a nebo se o nich rozhodovalo jinak, každopádně by nedocházelo k multiplicitě správních řízení.

23. S ohledem na výše uvedené soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobkyně ve věci samé úspěch neměla a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 4. 8. 2025

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce